שיאטר קברתיו: כן וכן אם יצאו עשרה בני אדם

כאחד ממקום למקום והן אסורין בקולר או נושאים

גמלים וכיוצא בדברים אלו. והסיח העכו"ם לפי תומו

ואמר שעשרה אנשים שהלכו ממקום פלוני למקום פלוני

והם נושאים כך וכך כתו כולם וקברנום משיאין את

נשותיהן: כז ישראל שאמר מת איש יהודי עמנו

במקום פלוני כך וכך צורתו וכך היו סימניו. "אין

אומרים באומד הדעת פלוני הוא עד שיעיד העד שהוא

פלוני ויזכיר שמו ושם עירו. אכל אם אמר אחד יצא

עסנו מעיר פלונית ומת. מחפשין באותה העיר אם לא

יצא משם אלא הוא תנשא אשתו: כה ימצאו כתוב

בשמר מת איש פלוני בן פלוני או נהרג פלוני בן פלוני

ונודע שזה כתב ישראל הרי זה תנשא אשתו. וכן מי

שנשתתק ובדקו אותו כדרך שבודקין לגימין ונמצאת

דעתו מכוונת. וכתב שמת פלוני בן פלוני [י] סומכין על

כתיבתו אקנשא. ואין בודקין עדי אשה בדרישה וחקירה

שלא אמרו קסמים בדבר להחמיר אלא להקל משום

התרת ענונה: עכם אל יקשה בעיניך שהתירו הכמים

הערוה החסורה בעדות אשה או עבד או שפחה או

א סור שם סת"ג שם: ב עיין שם כעור כדין זה: גגם זה שם:

לכיך

חיושי ואנסבה רב יוכף לדביחהו ומהמוא דאמר טבע חסה שהזכרסי למעלה וממקומות להריץ וכחב דלמו דוקם סזכירום כאן. ואני אומר שאף רבים סבור שאין עורך בעכו"ם החביה לפי חומו ואומר מה שלורי ביאמר מם וקברסיו וכן מבואר בדבריו למעלה שכחב היה סעם"ם מסיח ושותר אוי לו לפלוני פתח ולא סוכיר בם קבורה. וכ"כ ואפי' היה העכו"ם הוא שהבית

ל"ח ואחר שכם פלורי בים הגדול ונשאח של פיו לא חלא וכמה מקומות (בדבריו) שמוכיהין כן מבל בכמן הזכיר של"ל הברחיו לפי שמין העכו"ם מזכיר שם כיהודי (שלומר שמת) מלם שמותר איש יהודי שהיה עמי ואט יודעין בכוח פלוני (וכן בי' אמים כיולא בזה העכו"ם אינו מכירו וחיע יודע שמותיהן ולפיכך) לריך שיהמר קברחיו. והמעם בזה (שלחר) שבלח הזכרם השם די משפ"כ בשפר מקומום הגריכו שיפמר דבר ברור ממיחה וקבורה . ואפי' ה"ל שים להשיב ע"ז מ"מ ודמי כך הים כונתו של רבים כמ"ם כנ"ל:

כז ישראל שחתר . תוספתה חין מעידין עליו עד שיהו מזכירין שמו ושם הכיו

ושם עירו אבל אחר אחד ילא מעיר פלוני מפשפשין בחוחה העיר מם לה יצה משם הלה כום מנשם השמו ע"כ:

כח מצאו שמר וכו' . בירושלמי ונכחב כחו בהלכות מלחו בשמר כתוב וחתום

מת חים שלורי חו נהרג חים פלוני כ' ירמיה אומר משימין את אשתו כ' בון בר כהנא אומר אין משיאין את אשתו ופכק רביט כדברי המקיל וכן מוכיח בהלכות בפרק מי שאחזו . וכתב רבימו ומדע שזה כסבו ישראל. ובאפשר שכוונחו היא למעופי אם היה בחב עכו"ם והסעם לפי שלם הוכשר עכו"ם חלה בחשל"ה אבל לה כתבו לפיכך לריך שיודע שהוא כתב ישראל אבל אין לריך שיתקיים שיכירו מי הום שכתבו שמ"כ היה הומר רביע והום שיחקיים מו שנודע מי

כחבו כנומר אפילו בעד אחד שיעיד שפלוני כחבו . אבל הרשב"א כחב שנראה שרבינו כובר דדוקא כשנחקיים אוחו כתב והוא ז"ל הסכים לדעת האומרין שאסי' בלא מקויים משיאין: וכן מי שנשתהק . ברייתה בגיפין פרק מי שהחזו (דף פ"ה) בודקין הוהו בעדיות וחמרו שם בסדום השם דחקינו בה רכק מכר פ"ב כילד בודקין לניסין: ואין בודקין עדי חשה .

עכו"ם

מחלוקת חנחים פרק כחשה לרה (שם קכ"ב) פסק כח"ק וכ"כ המפרשים ז"ל: כמ אל יקשה בעיניך . זה שכתב שהמעם הוא משום מלחא דעבידא לאינלויי ומשום עינונא הוציאו ממה שאמרו ברחש פרק האשה נרה במסקנם דפוגים משום שיגונה שקיעו

לחם משנה

לם סבירם לסו האי חילוק דם"כ כשהבים הך ירושלתי אתאי לם פסק הלכה כתאן אלם ודחי שסתך של מ"ש במי שחחזו וס"ל דחין הילוק:

נאין בודקין עדי אשה וכו'. קשה דהה הבאחי למעלה מחלוקת זה ובגמרא (דף קכ"ב:) אתרו שם דסעתה תשום דכיון דהיכה כתובה למשקל כדיני משונות דמיה ולמה לה כחב רביע סעם זה חלח שכחב שהסעם משום עינונא דחקינו רבק. ועוד קשה שכחב אח"כ אל יקשה בעיניך מפי עד ומפי כהב וכלי דרישה והקירה, והירן שמשום שהום דבר טשוי להגלום לפיכך הקילו הכמים והמרו שנחמן ע"ל ובלי דרישה וחקירה משמע דסיכא דליכא מעמא דעבידא לאינלויי זריך דרישה וחקירה ומהסעם האמור בגמרא משמע בכל דיני גיסין וקדושין לא בעי דרישה והקירה וכמ"ש הנמוקי יוסף מפני שכיון דאיכא כסובה למשקל כדיני ממונות דמים. ולא מנאפי סירון לזאם הקושים אם לא שנהמר דסבירא ליה לרבינו דהך דחמרו בגמרא כדיני ממוטת דמיא לאו עיקר הפעם הוא דהם כחובה ליכה סעמם דהנעול דלת דהה בפ' החקין המרו דכחובה חשה בזיבורית ולם כביטונית משום דיותר משהחים רונה לישם וכו' וליכח מעמה דושילת דלה וח"כ כיון דהכם ליחם שעמם דנעילת דלח בדין הוח דלריך דרישה וחקירה שלם שבגמרה שמרו דאין לריך דרישה וחקירה משום דכדיני ממונות דמית הום משום דהקינו רבק משום דהוי פינונם דמיחתם והיא מילחם דעבידם לאיגלויי ומפני כן בכל מקום דליכם פעמא דעבידם

לאיצלויי בעיק דרישה והקירה זה כ"ל ועדיין ל"ע: כם אל יקשה בעיניך וכו'. בריש המשה רבה שמנו בגמרת (דף פ"ז:) מנתת עד אחד נאמן מדאורייתא מנ"ל ואמר במסקנא (דף פ"מ) אר"ז מתוך חותר בההמרת עליה בשפה הקלת עליה בחחלתה לא ליחמיר ולא ליקיל משום עיגונא (דאיתהא)

סריכ"ל ה"א פו" ה" ושיין כפו" ו" סיכא דאיכא שמו ושם אביו או שמו וכינויו ואיכא פימן אחד כגון דקאמר שסים קרוב למשפחה פ' לכ'ע אין חוששין לחרי יכ"ש אף דליכא שם עירו . מהריב"ל ה'ה סימן ד' יע"ם:

כדו ואין כודקין אשה כדרישה וחקירה. פלוגתה דתנהי כשלהי יכתות ושסק כת"ק. וז"ל הריב"ש סיתן קל"ג וכקדושין מתמון ילפינן כמו שפסקו סגאונים בשילסי יכמום דאין כודקין עדי

הנהות מיימוניות

[י] כר' ירמיה דאמר בירושלמי הכי ותניא כוותיה ודלא כר' אבין בר כהנא שחולק עליו

ותניא כוותיה דבשל סופרים הלך אהר המיקל סס'ה , ע"כ:

דאמר בדדמי אבל כשאיט מכירו היישים דאמר בדדמי לפי שאין הדברים ברורים בתי שאינו מכירו עד דלמר קברחיו וכבר הלקו מהחהרומים בזה על הרב ז"ל. אכל דברי סרב נכונים כפשומן של שמושות וכ"כ הריב"ש בחשובה שלם הצריך רבים לומר קברהיו אלם כשמין בעכו"ם מזכירו בשם כי כן מזכיר בנתרם בהותו שבדי דחבה יודן בכלמו

קברחיו והנהו הכי הוו שלא היה העכו"ם מזכיר המחים בשם אבל כשאומר העכו"ם מסל"ת מים פלור מת חלילה לרב ז"ל שילריך קברחיו שכרי באוחו פרק עלמו כחב כילד משיחין ש"פ שכו"ם מסל"ם ולח הזכיר כלל קברהיו וכן בכמה מקומות בפ' ההוא ובפרק שלסמיו כי כרב ז"ל שימו כובר שנשמר בכל כנסן חלת שנדי מעשה שהיה כך היה וכו' פכ"ל . ולי נראה מדברי רביט שאיט מלריך שיאמר קברחיו אלא בעכו"ם אבל לא בישראל סמ"כ שתר מת במלחמה או מבע כים . ומוקי יוסף כחב שהרשב"ם והרימב"ה מתהו על דברי רביט ולחקן דבריו כחב הריסב"ם דכל היכח שהעכו"ם מכריז ואמר מאן איכא בי שלוני בזה סגי בלם (שיחמר) קברחיו דכיון דמעייל נסשיה לאכרודי ולמימר הכי אי לאו דקים ליה הכי דשכיב לם הוה קמתר מכל בעכו"ם מסל"ם בשלמה חיישינן דילמה המר בדדמי ולריך שיאמר קברתיו ופעתם דמסחבר הום עכ"ל וכ"ר אליה מזרחי ז"ל כחב בתשובה דרביעו לא מלריך למימר קברמיו שלם היכם דשייך שומדנה דדעתה והכם גבי עכו"ם שחתר חים שינה עתי מכאן מת דמלריך לימר קברתיו היינו סעמם משום דגבי הליכת הדרך שייך בה אומדום דדעתה דלפעמים בהולכי שיירות כשהולכים בדרך וקרה לחחד מהם שנשפר מן החברה ובקבוהו ולה מלחוהו חושבים בחומדן דפחם ודמי מח מו נהרג דחזלי בהר רוב נפסדים מכחברה שהם מחים או הרוגים דאי לא חימא

הכי ש"כ הא דכתב ע"א שאמר ראיתיו שמת במלחמה וכיולא בדברים אלו שרובם למיחה מם ממר קברחיו נחמן והנפח על פיו וחם לח מתר קברחיו לח הנשם מתי חירים מלחמה וכיולם בהם חפילו בלם מלחמה וכיולם בה חם המר קברהיו שין ושי לם לח ועוד הרי הום כתב בפרק הקודם מי שהוחוקה מ"ם והלכה היה ובעלה למדה"י וכו' ומפי' עכו"ם סמסל"ח נאמן ומשיאין על פיו ובפ' הכא אחריו כתכ כבר אחרנו שאם הפיח העכו"ם לפי הומו ומתר אוי לפלוני שתם כמה היה נפה וכו' ה"ו נפתן והנשא על פיו משתע דמינו מלריך לומר וקברחיו. והסימה מהפור איך נעלם ממנו זה ואמר ואיני יודע מה

לא הלרים קברחיו בנמרא גבי עד אלא גבי רעבון אבל בעלמא לא ולדברי הרשב"א ז"ל בכחן בע"ח בחלחמה חו שכו"ם מסל"ה במלחמה קברהיו להרי"ף ולהרמב"ם וכחב שרחוי לחום להרי"ף ולהרמב"ם הבל בשכו"ם מסל"ם מח ביבשה זה הדעה הוא להרמב"ם לבדו ומשלם לם כחבו כריב"ם והרשב"ח והר"ן שראוי להוש להרי"ף והרמב"ם בזה דהרי"ף לם סמר כן שלם הרמב"ם לבדו ומין לחוש לו וכן מבוחר בחשובת מהר"י בן לב חלק ב' במלכ י"ג כמב שם השובת כרשב"ם זו בשנין עד החד במלחמה במים וכן דברי הריב"ש ובשחלה י"ב כתב דבעמן עכו"ם מסל"ת דבעינן קברתיו אין לחוש להרתב"ה דדעת יחידי כום. כתב ה"ה לפת פעם לדברי רביע והפעם שבלם הזכרם השם די משמ"כ בשמר המקומות וכו'. אין להקשות א"כ ישראל שאתר שילא אחד מעמט ולא הזכיר שם שכתב מחפשין כא ניחא שם כיון שלא הלריכו שם דחבעי קברחיו . וי"ל דמ"מ ישראל שאני ולא אמרו כן אלא בעכו"ם מפל"ה דגרע פפי והוא פשום:

בח מצאו כחוב בשפר מת ליש פלוני כן פלוני וכו'. כתב ה"ה וכן מוכית בהלכום בפ' מי שאחא ע"כ. ומעמו שהביא שם הא דאמר בנמרא בודקין אותו בעדויות ואמרו שם בעדות אשה אקילו בה. וא"ת למה כחב של זה שמוכיה כן בהלכות הם נמרם שרוכה הים בפ' מי שפחזו וכן יש להמוה של בשל הטורים שכתב שדשם ככה"ש לפסוק לחומרם דלם הנשם דכם בנמרה שמרו דבדעת ששה נשמן מי שנשחתק . וי"ל דשמני מי שנשחחק דהשחם מעיד על זה ואפינו שמעיד בכחב אקינו ביה רבון אבל כשמנתו כתוב בשמר חיש פלוני מח לם ידשנו שוה שכחבו כחן בתורח עדוח כחבו ואסשר שמשפה הוא כיון שלא ידענו שאמרו בהורה עדות. וא"ח א"כ איך כתב ה"ה שכן מכיח בהלכות בהלכות בהלכות בהלכות בהלכות בהלכות הי"ל דע"כ ההלכות

משנה למלך

דאם בפלחת אפילו ההכיר שמו לריך שיאתר קברחיו כיכשה משא"כ בישראל לא היו מחירון פנחרא גבי סכיעה בעבו"ם כיון שיש לתוש לבדדמי משני לדדים אי משום דאף דביכשה שייך גבי עכו"ם כדדמי מם שא"כ כישראל גבי מים שאשילו בישראל חוששין לבדדמי לא סים לנו לספיר ואפילו נשאם פלא. זם נ"ל לומר על לד ההכרה ודוק:

בן עד שיעיד כעד שכוח פלוני ויכיר שמו ושם עירו . כשמו ושם עירו פגי ולח כעיק שם חכיו

מגדל עוז

אבל אם אמר אחר וכו' עד תנשא אבתו . פ' כאשה שלום (דף קע"ו) : מצאו כתוכ כשטר עד ה"ו תנשא אשתו . פ' האשה שלום (יכמות דף קש"ו) ובירושלמי וכתב ר'י אלפם פוף ה' יכמות : וכן מי שנשתתק כו' עד ותנשל אשתו. בגיעין פ' קורדיקום (דף ע"א) כאוקימתל דרב יוכף כר מניומי א"ר ששם: ואין פודקין עדי אשם עד ענונה. כיכמום פ' האשה בתרא (דף קפ'ב): אל יקשה בעיניך וכו' עד העד בשקר. פ' מצות חליצה ופ' החולן ושם הארוך ר"י אלפם בהלכות וריש פרק האשה